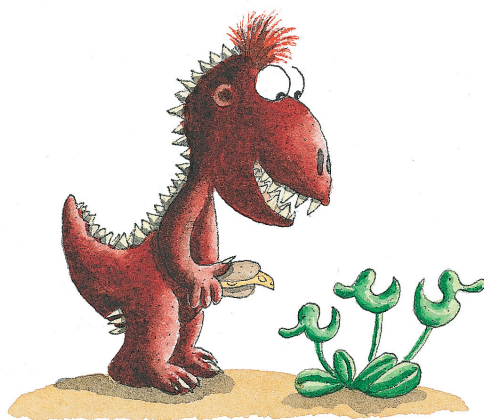

Ingo Siegner

El petit drac Coco va d'excursió

Traducció de David Sánchez Vaqué

laGalera

Primera edició: gener del 2015

Títol original alemany:

Der kleine Drache Kokosnuss Schulausflug ins Abenteuer

Disseny: Basic-Book-Design, Karl Müller-Busdorf

Maquetació: Adriana M. Vila-Abadal

Edició: Marcelo E. Mazzanti

Coordinació editorial: Anna Pérez i Mir

Direcció editorial: Iolanda Batallé Prats

Aquest llibre va ser negociat a través d'Ute Körner Literary Agent, Barcelona

(www.uklitag.com)

Textos i il·lustracions d'Ingo Siegner

© 2013, cbj, München (divisió de Verlagsgruppe Random House GmbH,
München, Alemanya. www.randomhouse.de)

© 2015, David Sánchez Vaqué, per la traducció

© 2015, la Galera, SAU Editorial, per l'edició en llengua catalana

La Galera, SAU Editorial

Josep Pla, 95 – 08019 Barcelona

www.lagaleraeditorial.com

Imprès a Egedsa

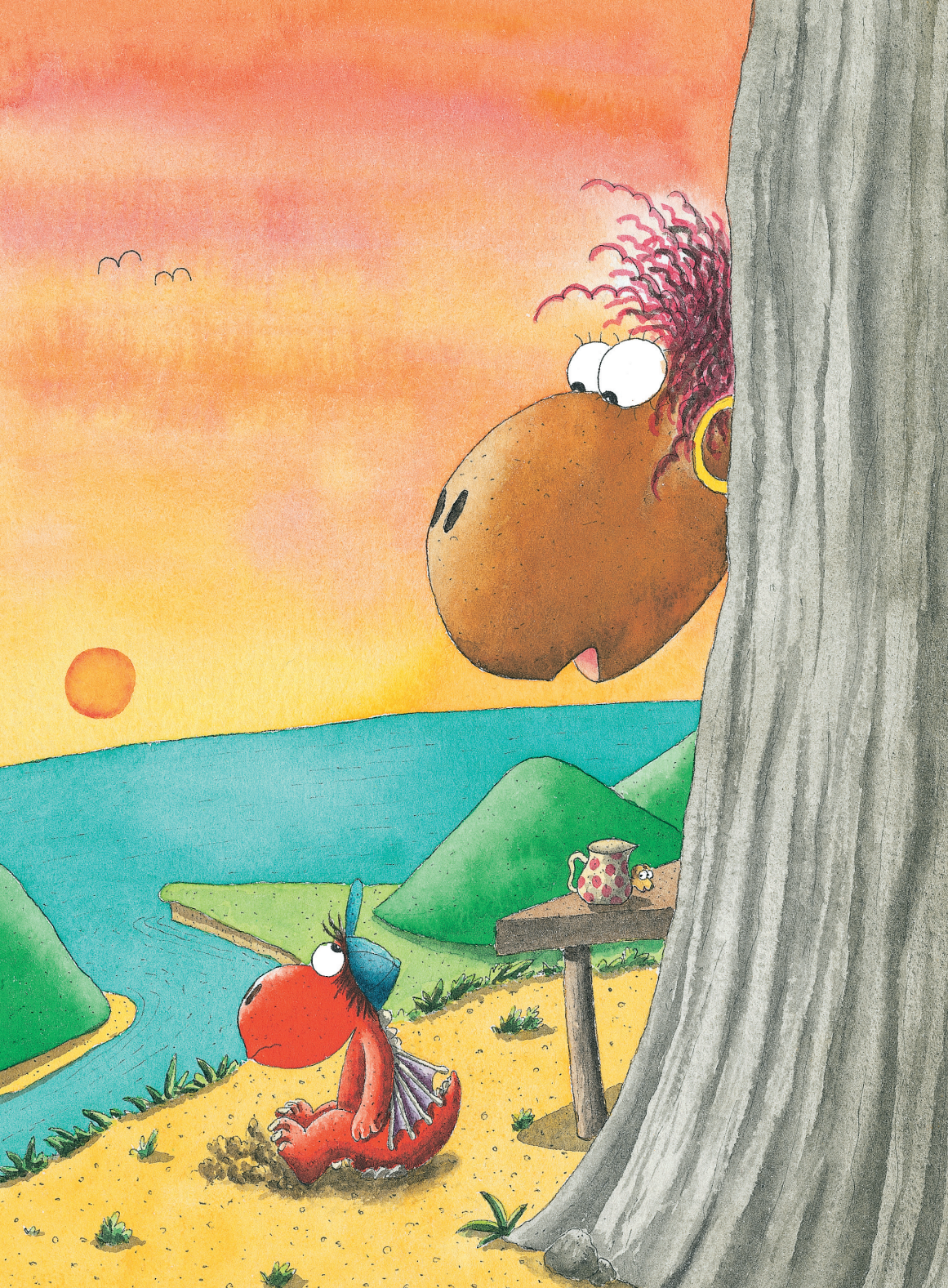
Roís de Corella, 16 - 08205 Sabadell

Dipòsit Legal: B-24.315-2014

Imprès a la UE

ISBN: 978-84-246-5369-9

Qualsevol mena de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra resta rigorosament prohibida i estarà sotmesa a les sancions establertes per la llei. L'editor faculta el CEDRO (Centre Espanyol de Drets Reprogràfics, www.cedro.org) perquè n'autoritzi la fotocòpia o l'escaneig d'algun fragment a les persones que hi estiguin interessades.

El professor Coliflor

El sol es pon a l'horitzó i l'Elsa surt de la cova per cridar el seu fill Coco:

—Coco, vinga, prepara't la bossa, que demà has de matinar.

El petit drac Coco està assegut, malhumorat, gratant la terra distretament i mirant de tant en tant la Badia del Drac.

Demà comença a l'escola la setmana dels projectes, i a ell li ha tocat participar en el supermegaavorridíssim projecte «Una excursió a l'apassionant món de les plantes amb el professor Coliflor». Sí, el professor Coliflor és molt bona persona, però a en Coco la botànica no li interessa gens ni mica.

—Coco! —crida l'Elsa—. Vés a buscar el sac de dormir i la manta tèrmica. I afanya't, que el sopar estarà a punt de seguida.

—Ja va —remuga en Coco, i entra a la cova arrossegant els peus.

En Manuel, el seu pare, que està escalfant la sopa, li pregunta:

—I on aneu demà, exactament?

—Als Bolets Gegants —respon en Coco—. I hi anem a peu perquè el professor Coliflor no pot volar.

—No és culpa seva —diu l'Elsa—. Ja saps que els dracs de banyes no tenen ales.

—Quan arribeu a la Vall dels Bolets Gegants —diu en Manuel—, aneu amb compte amb els trols.

De sobte en Coco obre els ulls de bat a bat.

—Els trols!?

—Sí, n'hi ha molts —diu en Manuel—. Són enormes i fan moltes destrosses.

En Coco mira primer en Manuel i després l'Elsa. La seva mare fa que no amb el cap i diu:

—De trols només n'hi ha en els contes.

—Sí, esclar —respon en Manuel—. I per què creus que hi ha bolets gegants a la Vall dels Bolets Gegants? Precisament perquè els trols puguin menjar alguna cosa.

—D'acord, doncs ara som nosaltres els que hem de menjar —diu l'Elsa—. I després, a dormir s'ha dit!

L'endemà el professor Coliflor espera els nens a la porta de l'escola. En Coco s'alegra de veure que els altres nens del grup són els seus amics: la porc espí Matilde, el petit drac devorador Òscar i els dracs de foc Bàrbara i Panxo.

El professor Coliflor es col·loca bé les ulleres. I no és cosa fàcil perquè al nas hi té dues banyes, i, tot i que no són gaire grosses, l'espai que queda per posar-hi les ulleres és força reduït.

El professor Coliflor també és bastant menut. Als nens amb prou feines els passa un parell de caps.

El professor s'escura la gola i diu:

—Bon dia, nens.

Els nens responen a cor:

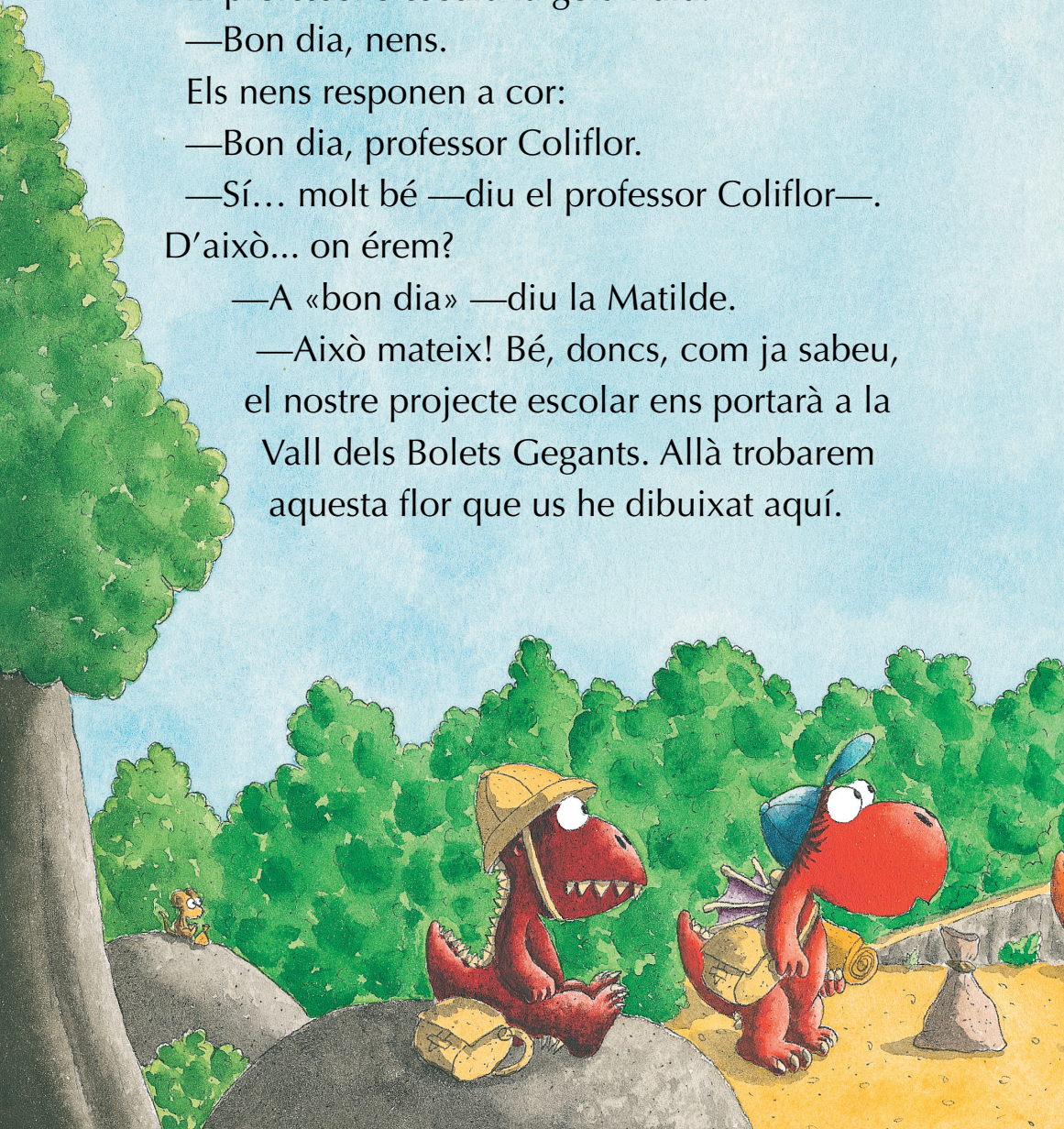
—Bon dia, professor Coliflor.

—Sí... molt bé —diu el professor Coliflor—.

D'això... on érem?

—A «bon dia» —diu la Matilde.

—Això mateix! Bé, doncs, com ja sabeu, el nostre projecte escolar ens portarà a la Vall dels Bolets Gigants. Allà trobarem aquesta flor que us he dibuixat aquí.

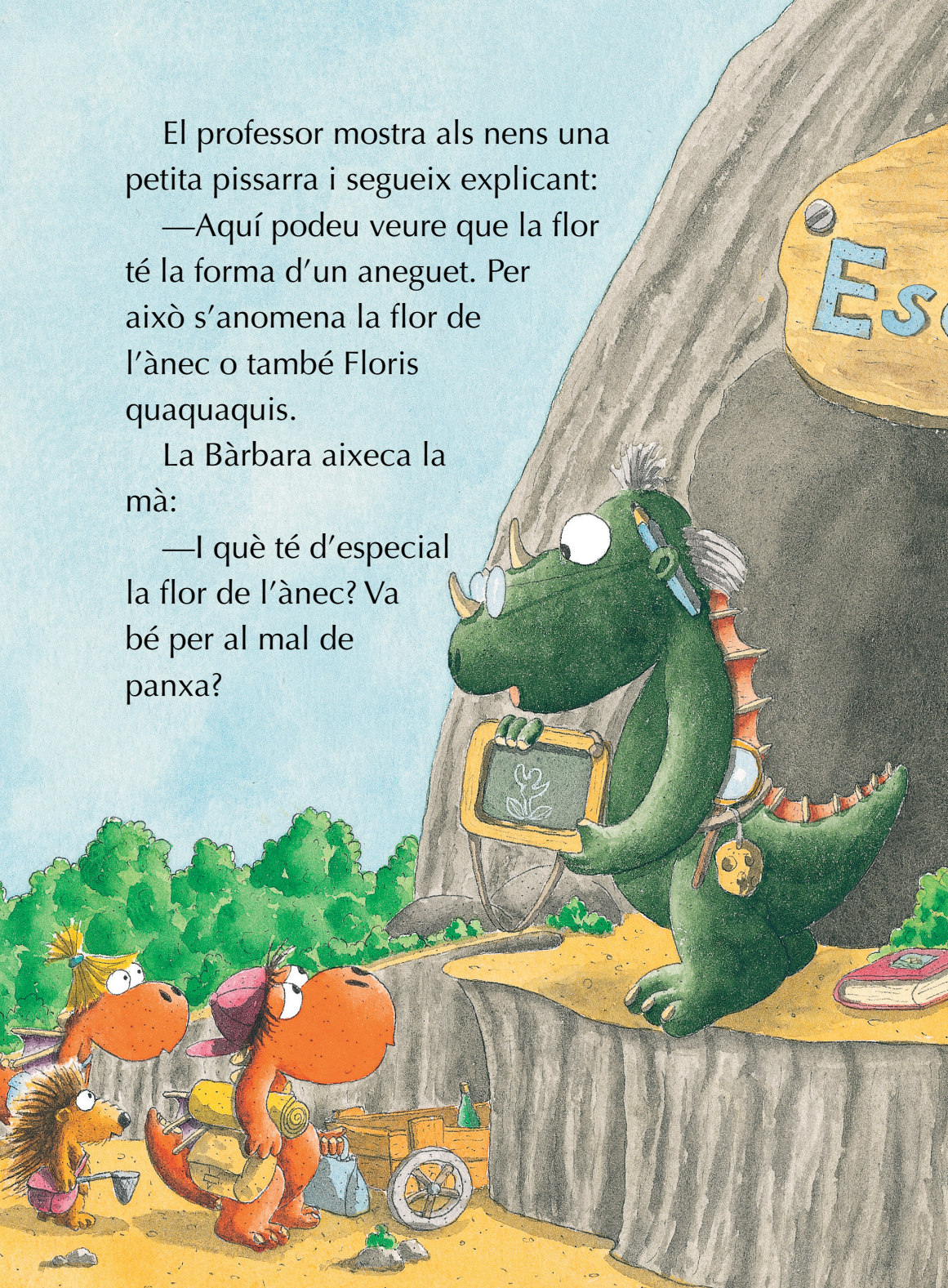

El professor mostra als nens una petita pissarra i segueix explicant:

—Aquí podeu veure que la flor té la forma d'un aneguet. Per això s'anomena la flor de l'ànec o també Floris quaquaquis.

La Bàrbara aixeca la mà:

—I què té d'especial la flor de l'ànec? Va bé per al mal de panxa?

—No —respon el professor Coliflor.

—És perillosa? —pregunta l'Òscar.

—No, i ara! El que té d'especial la flor de l'ànec és... que està extingida!

El professor mira els alumnes emocionat, esperant la seva reacció, però els nens no saben què dir.

Finalment la Matilde aixeca la mà:

—Per què es va extingir la flor de l'ànec?

—Mireu... Fa molt de temps, l'Illa del Drac estava plena de flors de l'ànec. Eren molt apreciades com a aliment, fins que un dia, un bou es va menjar l'última. Millor dit, la penúltima!

En Coco ha de fer esforços per mantenir els ulls oberts, i al seu costat en Panxo ja fa estona que pesa figures.

La Bàrbara aixeca la mà:

—Si el bou es va menjar la penúltima flor, on és l'última?

El professor assenyala la Bàrbara, li pica l'ullet i diu:

—Aquesta és la qüestió! Fa poc algú va veure una flor de l'ànec a la Vall dels Bolets Gegants. És per això que hi anem d'excursió, per mirar de trobar-la.

—Però, professor Coliflor —diu la Matilde—, la vall està molt lluny.

—Si volem ser uns bons biòlegs, hem d'estar disposats a caminar molt.

L'Òscar xiuxiueja:

—I si no volem ser biòlegs?

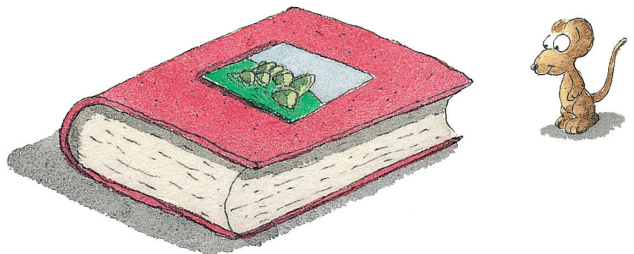
—Què dius? —pregunta el professor Coliflor.

—No, res —respon l'Òscar—. Em preguntava què farem quan trobem la flor de l'ànec.

El professor aixeca solemnement un llibre molt gruixut i diu:

—Ho escriurem al Gran llibre de l'Illa del Drac. Aquí estan recollits tots els éssers vius de l'illa.

Quan sent això, en Coco es desperta de cop i pregunta:

—En el llibre també es parla dels trols?

Els altres se'l miren amb cara de sorpresa.

—Trols? —pregunta el professor Coliflor—.

I ara! No, esclar que no. D'on ho has tret, això?

—A mi m'han dit que a la Vall dels Bolets Gegants hi ha trols.

El professor somriu i diu:

—De trols només n'hi ha en els contes.

Els nens respiren alleujats. Pel que han sentit a dir, els trols són salvatges i perillosos. Però en Coco està decebut. Li hauria agradat veure un trol.

—Som-hi! —diu el professor Coliflor—. Hem d'arribar al Bosc del Penya-segat abans que es faci fosc.

«Ostres, el Bosc del Penya-segat», pensa en Coco. El petit drac nota la mirada de la Matilde. Segur que ella està pensant el mateix. El Bosc del Penya-segat està encantat. Tots dos ho saben per pròpia experiència, i per això no els sembla bona idea fer-hi nit.¹

¹ Vegeu *El petit drac Coco i el castell encantat*.